గొంగళి పురుగు

సీతామహాలక్ష్మి చేతులకు గోరింటాకు వేసుకుంటోంది. చిన్నప్పుడు నిద్రపోతున్న తనకు తల్లి వెయ్యడం గుర్తుకొచ్చింది. అది ఆరేవరకు తల్లి నిద్రపోయేది కాదు. ఇపుడు తల్లి లేదు. ఎర్రగా పండిన గోరింటాకులా మిగిలిన తల్లి జ్ఞాపకాలు.

"గోరింట బాగా పండింది. మంచి మొగుడొస్తాడేవ్" అనేది. తల్లి ఎందుకలా అనేదో గాని తనకు మంచి మొగుడే వచ్చాడు. భర్త శ్రీరామ్ గుర్తుకు రాగానే ముఖంలో నవ్వు మెరిసింది సీతామహాలక్ష్మికి. ఇంతలో శివాలయంలో గంట మ్రోగింది. గుడిలో గంట మ్రోగగానే భర్త వచ్చేస్తాడు అనుకుంటూ గబగబా చేతులు కడుక్కుని కాఫీ పెట్టడానికి కిచెన్‌లోకి వెళ్ళింది. పది నిమిషాల తర్వాత కాలింగ్ బెల్ మోగింది.

తలుపు తియ్యగానే శ్రీరామ్.

"నా ప్రాణంగాడొస్తున్నాడోచ్" అన్నాడు భార్యను చూసి హుషారుగా.

"మీ బాస్ భానుప్రకాష్‌గారా?" అంది.

"బాస్ ఏమిటి? వాడి బొంద. మా కంపెనికీ బాస్ అయినా నాకు మిత్రుడే" అన్నాడు శ్రీరామ్.

"మనింటికి వస్తారా.....?" అంది అతడి కళ్ళలోకి చూస్తూ.

"రావడమేమిటి మనింట్లోనే ఉంటాడు" అన్నాడు శ్రీరామ్.

"బాబోయ్, అంతటి కోటీశ్వరుడికి.... మనింట్లో సదుపాయంగా వుంటుందా!...." అంది సీత అనుమానంగా.

"మనింటికేం తక్కువ. మూడు బెడ్‌రూమ్‌ల ఇల్లు. నువ్వు పెద్ద స్టార్

హొటల్‌లో హౌస్‌కీపింగ్ మేనేజర్‌వి. నీ హొటల్ మేనేజ్‌మెంట్ ప్రావీణ్యంతో ఎప్పటికప్పుడు ఇల్లు సర్దుతూ ఇంటిని అద్దంలా వుంచుతావు'' అన్నాడు.

ఆ మాటలకు నవ్వుతూ కాఫీకప్పు భర్తకు అందించి ''మన పెళ్ళికి రాలేదేం మీ స్నేహితుడు?'' అంది.

''యుఎస్‌లో మన కంపెనీ ప్రాజెక్ట్ మొదలు పెట్టాడు కదా. ఆ టైంలో అక్కడే వున్నాడు. లేకపోతే దగ్గరుండి తనే మన పెళ్ళి జరిపించేవాడు అన్నాడు. అలా అంటూనే కాఫీ తాగడం పూర్తి చేసి సోఫామీద వెనక్కి వాలాడు. శ్రీరాం.

భానుప్రకాష్‌తో తను విశాఖలో గడిపిన రోజులు గుర్తుకొచ్చాయి. తను ఇంటర్‌లో క్లాస్‌మేట్. ఒకే మనసుగా బతికారు. తరువాత యూనివర్సిటీలో ఇంజనీరింగ్ ఇద్దరూ యుఎస్‌లో ఎమ్ఎస్ చేద్దామనుకున్నారు. తన ఆర్థిక పరిస్థితి అందుకు సహకరించలేదు. భాను మాత్రం యుఎస్ వెళ్ళాడు. ఇంజనీరింగ్ తర్వాత తను రకరకాల ఉద్యోగాల్లోకి మారాడు. సంవత్సరం క్రితం హైదరాబాదులో ఈ ప్రాజెక్ట్ మొదలు పెట్టాడు. ప్రభుత్వరంగ సంస్థలకు ఔట్‌సోర్సింగ్. తననే ముందుగా తీసుకున్నాడు. తను బాగా వృద్ధి చేశాడు. ఇపుడు సాఫ్ట్‌వేర్ రంగంలో భానుప్రకాష్ కంపెనీ ద్వారా తనకు మంచి గుర్తింపు. అతడితో స్నేహం తన బతుకు పుస్తకంలో తియ్యటి పేజీ.... అలా మిత్రుడి గురించిన ఆలోచనల్లో వున్న శ్రీరామ్ భార్య మాటలతో ఇహంలోకి వచ్చాడు.

''రేపు సెలవు పెడదామనుకుంటున్నాను, అయితే సాయంత్రం ఏదో సెమినార్, నేను ఈవెంట్ మేనేజర్‌ని. మధ్యాహ్నం లంచ్ తర్వాత మీ ప్రోగ్రామ్'' అంది సీత.

''ఫరవాలేదు బ్రేక్ ఫాస్ట్ తర్వాత మేం ఆఫీసుకు వెళ్ళి పోతాం. నువ్ డ్యూటీకి వెళ్ళిపోవచ్చు. ఐదింటికి నన్ను లేపు. ఎయిర్‌పోర్టుకు వెళ్ళి భానును తీసుకురావాలి'' అన్నాడు.

*   *   *

సీత బాల్కనీలోంచి చూస్తోంది. అప్పటికి ఆమె ఐదోసారి అలా చూడడం. ఫ్లైట్ లేటయిందేమో అనుకుంది. ఆమెకు చాలా టెన్షన్‌గా ఉంది. పెళ్ళయిన మూడు నెలలకు వస్తున్న తొలి గెస్ట్. భర్త ప్రాణ స్నేహితుడే కాకుండా భర్త పనిచేసే కంపెనీకి అధిపతి. ఏ లోపం రాకూడదు అనుకుంది. ఇల్లు శుభ్రంగా సర్దింది. మంచాలమీద దుప్పట్లు మార్చింది. సోఫాలకు ఎంబ్రాయిడరీ చేసిన కవర్లు తొడిగింది. ఫ్లవర్‌పాట్‌లో తాజా గులాబి పువ్వులు ఉంచింది. రెండు రకాల టిఫిన్లు చేసి టేబుల్‌మీద సర్దింది. తలస్నానం చేసింది. మేకప్ కిట్ ముందేసుకుంది, సెమినార్‌కి తయారవ్వాలి, భర్త, ఆయన స్నేహితుడు వెళ్ళగానే టైము సరిపోదు. గబగబ తయారయిపోయింది.

పదినిమిషాల తరవాత కాలింగ్‌బెల్ మోగింది. తలుపు తీసింది. ముందు భర్త, వెనుక భానుప్రకాష్ తెల్లగా, పొడుగ్గా, కొద్దిగా పెరిగిన గెడ్డం. పసుపురంగు టీషర్ట్, జీన్స్ ప్యాంట్, హాయ్ అంటూ చేయి అందించాడు. షేక్ హ్యాండ్ ఇవ్వకుండా రెండు చేతులు జోడించింది. ఆమెను చూసిన భానుప్రకాష్ 'స్టన్నింగ్ బ్యూటీ' అనుకున్నాడు మనసులో కాదు పైకే. సీతకు ఒక్కసారి షాక్‌గా అనిపించింది ఆ మాట. భర్తవంక చూసింది. బహుశ వినలేదేమో! మామూలుగా కనిపించాడు.

వెంటనే శ్రీరామ్‌తో "నీది మంచి సెలక్షన్ మరి ఆవిడది!" అంటూ చిన్నగా నవ్వేడు భానుప్రకాష్. ఆమెకు మరోషాక్. ఏమిటీ ఈయన మాటలు అనుకుని చివుక్కుమన్న ఆ బాధను అణుచుకుంటూ ట్రేలో మంచినీళ్ళ గ్లాసులు పట్టుకొచ్చింది. ఇద్దరికీ ఇచ్చింది.

భానుప్రకాష్ ఇంటిని పరిశీలనగా చూసాడు. పొందికగా సర్దిన ఫర్నిచర్ బాల్కనీలోంచి వస్తున్న నైట్‌క్వీన్ పరిమళం. కనులకు ఇంపుగా కనిపిస్తున్న లేతరంగు కర్టెన్లు. నేలమీద పరచిన పువ్వుల తివాచీ.

“మీ ఆవిడది మంచి టేస్టు...” అన్నాడు భానుప్రకాష్. శ్రీరామ్ భార్యవైపు గర్వంగా చూశాడు.

టిఫిన్ ప్లేట్లను డైనింగ్ టేబుల్‌మీద ఉంచింది సీత. టిఫిన్ చేస్తూనే క్రీగంటితో గమనిస్తున్న భానుప్రకాష్ చూపులు ఆమెను ఇబ్బంది పెట్టాయి.

“అన్నట్టు, సీతది మీ ఊరే. అదే అమలాపురం” అన్నాడు శ్రీరామ్.

“అమలాపురమా ఎక్కడ మీ ఇల్లు?” అడిగాడు భానుప్రకాష్.

“కూచిమంచి అగ్రహారం, మా నాన్నగారి పేరు రమణమూర్తి, ఇప్పుడు లేరు...” అంది.

“రమణమూర్తా... ఎప్పుడో విన్నట్టుంది ఈ పేరు? ఆయన ఏం చేసేవారు? అన్నాడు తలెత్తి మరోసారి సీతవంక చూస్తూ.

“రాజోలు జమిందారుగారనేవారు. ఆయనపేరు భూపతిరామరాజు, వారింట్లో మానాన్న గుమస్తాగా పనిచేసేవారు” అంది. మెల్లగా.

“మైగాడ్...! అంటూ తలెత్తి ఆమె కళ్ళల్లోకి సూటిగా చూశాడు భానుప్రకాష్.

శ్రీరామ్ అతడి మాటలకు గట్టిగా నవ్వి. “భూపతిరామరాజు అంటే ఎవరనుకున్నావ్?” అన్నాడు సీతతో.

“ఏమోనండి....” అంది సీత తలొంచుకుని.

“ఆయన మన భాను నాన్నగారు” అన్నాడు శ్రీరామ్.

వెంటనే భానుప్రకాష్ వంక పరిశీలనగా చూసింది సీత.

ఔను ఇతగాడు ఆ జమిందారుగారి కొడుకు, తను బాగా చిన్నది పదేళ్ళ వయసు అంటే పదిహేనేళ్ళ క్రితం. ఇది వరకు చూసినట్టే వుంది ఆ ముఖం అనుకుంది.

ఇంతలో భానుప్రకాష్ హఠాత్తుగా నవ్వాడు. సీత, శ్రీరాం ఇద్దరూ ప్రశ్నార్థకంగా మొహాలు పెట్టారు.

"అన్నట్టు... నీకు ఆ రోజుల్లో ఒక నికినేమ్ ఉండేది...." అన్నాడు భానుప్రకాష్.

ఆ మాటలకు సిగ్గుపడింది సీత.

"ఏమిటీ ఆ నిక్‌నేమ్?" అన్నాడు శ్రీరామ్ సీతవైపు చూసి. సమాధానం చెప్పకుండా గబగబా లోపలికి వెళ్ళింది.

భానుప్రకాష్ వెంటనే "నాకు చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంది. అప్పటి సీతకు, ఇప్పటి సీతకు ఎంత తేడా! ఎలా దొరికింది నీకీ దొండపండు" అన్నాడు.

లోపలనుండి ఆ మాటలు విన్న సీతకు మరోసారి బాధ. అసలు అంత డైరెక్టుగా మాట్లాడుతున్నాడు. తను దొండపండా అంటే భర్త కాకిముక్కా! భర్త నల్లగా వున్నాడనా ఆ వెటకారం? నా భర్త ఎలా వుంటేనేం. నాకు నవమన్మథుడు. అందం మనిషిలో ఉండదు. మనసులో ఉంటుంది. బ్యూటీ ఈజ్ బిహేవియర్.

ఆలోచనల్లో వున్న ఆమెకు "సీతా!" అనే పిలుపు స్నేహితులిద్దరూ టిఫిన్ తినడం పూర్తి చేశారు. చీర భుజాలనిండా కప్పుకుని వెళ్ళింది. భానుప్రకాష్ చూపులు తినేస్తున్నయ్. అది నిజమా.... లేక భ్రమా అనుకుంది.

"ఏదో సెమినార్ వుందన్నావ్ హెూటల్‌లో దించేస్తాం..." అన్నాడు. భర్త "పరవాలేదు నేను ఆటోలో వెళ్తాను" అంది సీత.

"భలేదానివే ఇంత ఎండలోనా?" అన్నాడు.

"ఔను... మీ ఆయన మీ మేకప్ చెరిగిపోతుందని, నీ అందం తరిగిపోతుందని భయపడుతున్నాడు" ఆమెను పరిశీలనగా చూస్తూ అన్న,

భానుప్రకాష్ మాటలకు ఒక్కసారి ఆమెకు నిస్సత్తువ వచ్చినట్టయింది. ఇద్దరూ మెట్లు దిగారు. ఇంటికి తాళం వేసి తను వారిని అనుసరించింది.

"ఎక్కడ ఉద్యోగం?" అన్నాడు కారు ముందు సీట్లో శ్రీరామ్ పక్కన కూర్చుంటూ భానుప్రకాష్.

"సీత హెూటల్ మేనేజ్మెంట్ చేసింది. మన నగరంలో బ్లూ డైమండ్ హెూటల్లో మేనేజర్ హౌస్ కీపింగ్, తను మానేస్తానన్నా హెూటల్వాళ్ళు ఒప్పుకోవడం లేదు" అన్నాడు శ్రీరామ్.

"ఔను ఇంత బ్యూటిఫుల్ ఏంజిల్ని ఎవరు వదులుకుంటారు?" అన్నాడు భానుప్రకాష్.

సీత ఆ మాటలకు దిక్కులు చూస్తూ కళ్లు మూసుకుంది. కారు ముందుకు వెళుతోంది. సీతకు మనసులో ఏవో ఆలోచనలు. తనకి పెళ్ళయి ఆరు నెలలయింది. ఆరు నెలల్లో శ్రీరామ్ తనని ఎప్పుడూ నొప్పించలేదు. తనను పువ్వుల్లో పెట్టి చూసుకుంటాడు. శ్రీరామ్తో తన పెళ్ళి విచిత్రంగా జరిగింది. బ్లూడైమండ్ హెూటల్లో శ్రీరామ్ ఏదో సెమినార్ ఏర్పాటు చేశాడు. వాళ్ళ ఎగ్జిక్యూటీవ్ల కోసం. అలా అతడితో కలిసి తను కొన్ని సెమినార్లకూ పనిచేసింది. ఒక రోజు తనే ప్రపోజ్ చేశాడు. తను పిన్ని, బాబాయ్లతో మాట్లాడమంది పిన్ని, బాబాయ్ చూసారు శ్రీరామ్ని.

"అబ్బాయి మంచివాడులాగానే వున్నాడు. పొడుగ్గా వున్నాడు కాని నలుపు.... పరవాలేదా?" అన్నారిద్దరూ.

"ఎలా ఉంటేనేం? మీరు చెప్పినట్టు ఆయన మనస్సు వెన్న. రంగు ఎలా వుంటేనేం!" అంది సీత.

అలా తమ పెళ్ళైపోయింది. తను, శ్రీరామ్ ఆనందమైన వైవాహిక జీవితం అనుభవిస్తున్నారు. మరి తమ మధ్యలో వచ్చిన ఈ గెస్ట్ తమ జీవితాల్లో ఏ రకమైన కల్లోలం రేపుతాడో అనుకుంటున్న ఆమెలో భయం నీడలు.

“హొటల్ వచ్చేసింది” అన్న భర్త మాటలకు ఆలోచనల్లోంచి బైటకొచ్చింది సీత.

“బై... రాత్రి డిన్నర్‌కు వస్తాం....” అంటూ భర్త కారును ముందుకు పోనిచ్చాడు.

యాంత్రికంగా సెమినార్ ఏర్పాట్లు చేసింది. ఒకవైపు మనసులో మెదులుతున్న భయానికి ఆనకట్ట వెయ్యిలేకపోతోంది. సెమినార్ పూర్తయ్యే సరికి నాలుగయ్యింది. అప్పటికే తలనొప్పి అనిపించింది. తన బాస్ దగ్గర పర్మిషన్ తీసుకుని ఆటో ఎక్కింది సీత. ఇంటి మెట్లెక్కుతుంటే సెల్‌లో ఏదో మెసేజ్.

“నిక్‌నేమ్ గుర్తొచ్చిందా!” క్రింద పేరు లేదు. ఆ మెసేజ్ ఎవరిచ్చారో అర్థమై ఆమెకు ఏడుపొచ్చింది. గబగబా తలుపులు తీసి నిర్లిప్తంగా సోఫాలో కూలబడింది. మనసు గతంలోకి జారుకుంది.

పదిహేనేళ్ళ క్రితం అమలాపురం కూచిమంచి అగ్రహారంలో తను అందరి హేళనకు గురయ్యేది. పదేళ్ళ వయస్సున్న తనది చింపిరి జుట్టు. చీమిడి ముక్కు, అమ్మబ్రతికున్నంతకాలం తమ రాణిలా ఉండేది. రోజూ రెండ్లుసార్లు తల దువ్వి ముస్తాబు చేసేది. పౌడర్ రాసి బుగ్గన దిష్టిచుక్క పెట్టేది. అమ్మకు హఠాత్తుగా బాగా జబ్బు చేసింది. డాక్టర్లు గర్భసంచి తీసేయాలన్నారు. అలా ఆపరేషన్ టేబుల్‌మీద బాగా రక్తస్రావం కావడంతో అమ్మ చనిపోయింది.

అమ్మ చనిపోయిన తరువాత తన చెల్లికి, తమ్ముడికి తనే అమ్మ అయింది వంటపని, ఇంటిపని రోజంతా బొగ్గుల పొయ్యి ముందు కూర్చుని ఊదడంతో సరిపోయేది. పొగ ముక్కులోకి వెళ్ళిపోయి ఎప్పుడూ చిమిడి కారుతూ ఉండేది. తల దువ్వుకునే టైములేదు. చింపిరి జుట్టుతో దెయ్యంలా కనిపించేది. అందరూ తనకి ఒక పేరు పెట్టారు. సీతామాలక్ష్మిలో ఆపుకుందా

మనుకున్నా దుఃఖం ఆగలేదు. తను మరచిపోయిన ఆవేదనాపూరిత గతాన్ని మళ్ళీ భానుప్రకాష్ గుర్తు చేశాడు.

ఆ రోజుల్లో తను నాన్న పనిచేసే ఆ రాజోలు జమిందారుగారింటికి వెళ్ళేది. తనను ఆ ఇంట్లోకి రానిచ్చేవారు కాదు. తన వాలకం చూసి ముఖ్యంగా భానుప్రకాష్ తనను అసహ్యంగా చూడడం లీలగా గుర్తుకొస్తోంది. భాను ప్రకాష్‌కి గొంగళిపురుగంటే భయం అప్పట్లో, వీటిలో పిల్లలు గొంగళి పురుగు మీదకు విసిరి భయపెట్టేవారు. అలా గొంగళిపురుగును చూసి చీదరించుకుని భయపడే భానుప్రకాష్ తనను చూసి అలాగే చీదరించు కునేవాడు.

అలా తనకి గొంగళిపురుగు అనే నిక్‌నేమ్ వచ్చేసింది. తను ఆ ఇంట్లోకి రాగానే గొంగళిపురుగు వచ్చిందర్రో అనేవారు. తను సిగ్గుతో కుంచించుకు పోయేది. ఆ జమిందారుగారి పిల్లలు పెట్టిన పేరు వీధిలోకి పాకింది. తనపేరు అలా స్థిరపడిపోయింది. అమ్మ పోయిన తరవాత నాన్నకు తాగుడు అల వాటయ్యింది. అమ్మ ఆపరేషన్ కోసం చేసిన అప్పులు.. వస్తున్న కొద్దిపాటి జీతం.

ఈ నేపథ్యంలో తాగుడుకు బానిసైన నాన్నను అదీ మింగే సింది. తనను చెల్లెల్ని తమ్ముడిని తమ ముగ్గురు బంధువులు జాలిపడి దత్తత తీసుకున్నారు. తనను హైదరాబాదులో వుంటున్న పిన్ని తీసుకెళ్ళింది. వారికి పిల్లల్లేరు. మళ్ళీ తనకు రాణివాసం. పిన్ని బాబాయ్ తనను కాన్వెంట్‌లో వేశారు. ముద్దుగా చూసుకునేవారు. పిన్ని తనను చక్కగా ముస్తాబు చేసేది. మంచి డ్రెస్సులు కొనేది.

ఇంటర్ తర్వాత హెూటల్ మేనేజ్‌మెంట్ కోర్సు.... తనలోని గొంగళిపురుగు గతంలోంచి బైటపడింది. తనను అసహ్యంగా అమానుషంగా ఎవరూ చూడకూడదనుకుంది. అందుకే సహజమైన తన అందానికి మెరుగులు దిద్దేది. అలా గొంగళిపురుగు దశను దాటి సీత సీతాకోకచిలుక

అయ్యింది. మళ్ళీ ఇన్నేళ్ళకు తనకు ఆ నిక్‌నేమ్ గుర్తు చేసి భానుప్రకాష్ తన మనసును గాయపరిచాడు. ఏడుస్తూనే సీత సోఫామీద వాలిపోయింది.

అలా అరగంటసేపు ఉండిపోయింది అప్పుడు గుర్తొచ్చింది. భర్త, భానుప్రకాష్ డిన్నర్‌కు వస్తారన్న విషయం. ముఖం కడుక్కుని గబగబా వంటకు ఉపక్రమించింది. కుక్కర్‌లో రైస్ వేసి చపాతీలు. కూర చేసింది. అప్పటికే ఏడయ్యింది. స్నానం చేసి వారికోసం నిరీక్షిస్తూ కూర్చుంది. ఏడుదాటి మరో రెండు గంటలు గడిచినా ఇద్దరి జాడలేదు. ఫోన్ చేద్దామనుకుంది. బిజీగా వున్నారేమో ఎందుకు డిస్టర్బ్ చేయడం అనుకుంది.

అలాగే సోఫామీద వాలిపోయింది. అలాగే ఎంతసేపు నిద్రపోయిందో ఆమెకే తెలీదు. డోర్‌బెల్ మోగుతున్న చప్పుడు, టైము చూసింది. పన్నెండు భర్త స్వరం వినిపించింది. తలుపు తీసింది. గుప్పుమన్న వాసన.

భర్త, ప్రక్కన భానుప్రకాష్. ''సారీ... తాగింది నేను.... హెూటల్‌కు వెళ్ళిపోతానన్నా మీ ఆయన ఒప్పుకోలేదు...'' ముద్దగా వస్తున్న మాటలు.

''సీతా... కాస్త పెరుగన్నం కలుపు....!'' భర్త మెల్లగా చెప్పాడు. ప్లేట్లో పెరుగన్నం కలిపి, స్పూన్‌తో అందించింది. గబగబా తినడం ముగించి సోఫాలో వాలిపోయాడు. అతగాడి బూట్లను తీస్తున్న భర్త పాపం. స్నేహితుడంటే ఎంత ప్రాణమో! అనుకుంది సీత.

ఆ రోజు రాత్రి భానుప్రకాష్ గురించి తీవ్రమైన అంతర్మథనానికి గురైన ఆమెకు నిద్రపట్టలేదు. భర్తతో అతగాడి గురించి చెపుదామనుకున్నా గొంతులోంచి మాట బైటకు రాలేదు.

ఉదయంలేచి కాఫీకప్పుతో బెడ్‌రూమ్‌లోకి వచ్చింది. అప్పటికే వాకింగ్ ముగించుకొచ్చిన శ్రీరామ్, ''అన్నట్టు నేను అమెరికా వెళుతున్నాను. రాత్రి చెబుదామనుకున్నాను. నువ్ తొందరగా పడుకున్నావ్. భానుప్రకాష్ అమెరికాలో

మా కంపెనీ క్రొత్త ప్రాజెక్ట్ మొదలు పెడుతున్నాడు. దానికి ప్రాజెక్ట్ లీడరుగా అపాయింట్ చేశాడు. నేను ఇంకో ఇద్దరం వెళుతున్నాం'' అన్నాడు.

``రెండు నెలల కేంపా? నేను ఒంటరిగా ఉండాలా?'' అంది దిగులుగా సీత.

``బెంగపడకు, మీ పిన్ని, బాబాయ్‌ల ఇంటికి వెళుదువుగాని... భాను ప్రకాష్ ఇక్కడే వుంటాడు. ఏదైనా అవసరం వస్తే'' భర్త మాటలతో ఆమెలో దిగులు మేఘం మరింత కమ్ముకుంది.

* * *

రెండు వారాల తరవాత శ్రీరామ్ అమెరికా వెళ్ళాడు. మొదటి రోజుకే బెంగపడింది సీత. రెండు రోజుల తర్వాత భాను ప్రకాష్ వచ్చాడు. చేతిలో ఏదో ప్యాకెట్. హాయ్ అంటూ చేయందించాడు. ఎప్పట్లాగే ఆమె రెండు చేతులూ జోడించింది. ``మీ పెళ్ళికి రాలేదు... ఇది నా గిఫ్ట్...! అన్నాడు. ఆమెకు అందిస్తూ, దాన్ని చూడగానే ఆమెకు అర్థమైపోయింది అది ఎంత విలువైనదో! అతనే గబగబా ప్యాకెట్టు విప్పాడు. డైమండ్ నెక్లెస్ కంగారుగా ఆ ప్యాకెట్టు అతడికి తిరిగి ఇచ్చేస్తూ.... ``వద్దు సార్... ఇంత ఖరీదైంది....'' అంది సీత.

``సెలక్ట్ చేసింది మీ ఆయనే.... శ్రీరామ్ అమెరికా వెళ్ళేముందు చూసాం.... మీ ఆయనకు ఫోన్ చేస్తాను'' అంటూ గబగబా ఫోన్ చేశాడు.

``అయినా వద్దండి.... అమ్మో ఇంత ఖరీదైందా?'' అంది.

ఆమెకు మనసులో అలజడి అంతలో సెల్ మోగింది. ``ఫరవాలేదు తీసుకో! రేపు కంపెనీ వార్షికోత్సవం కదా... భానుప్రకాస్ కంపెనీ వృద్ధి చేసిన వారికి ఏవో బహుమతులు ఇస్తున్నాడు...'' భర్త సెల్‌ఫోన్‌లో చెపుతున్న మాటలకు ఏం చెయ్యాలో పాలుపోక అయోమయంగా నిలుచుండి పోయింది సీత.

“రేపు సాయంత్రం హోటల్ కళింగలో ఫంక్షన్ శ్రీరామ్ లేడుకదా నువ్వు రావాలి...” అంటూ భానుప్రకాష్ గబగబా మెట్లు దిగాడు. కారు కదిలిన చప్పుడు. భానుప్రకాష్ అంతరంగం మెల్లగా అర్థమవుతోంది సీతకు. భర్తకు చెప్పేద్దామా చెపితే ఎలా రియాక్ట్ అవుతాడో స్నేహితుడంటే ప్రాణం. ఆలోచనలు తెగక ‘భగవంతుడా నన్ను రక్షించు’ అనుకుంది.

తరువాత రోజు సాయంత్రం కారొచ్చింది. సీత హోటల్‌కి బయలు దేరింది. అంతకుముందే భర్త ఫోన్ చేశాడు వెళ్ళమని. హోటల్ రిసెప్షన్ ముందు భానుప్రకాష్ ‘ఈమె సీత నా చైల్డ్‌హుడ్ మేట్’ అంటూ అందరికి పరిచయం చేస్తున్నాడు. వైఫాఫ్ శ్రీరామ్ అనకుండా అలా పరిచయం చేయడంతో ఆమెకు ఆశ్చర్యం. ఆందోళన పంక్షన్ జరుగుతున్నంతసేపు ముడుచుకుని కూర్చుంది సీత.

* * *

తరువాత రోజు తనకి వీక్లి హాఫ్. బద్ధకంగా లేచింది. తీరికగా పనులు చేసుకుంటోంది. ఇంతలో కారు ఆగిన చప్పుడు నిమిషం తర్వాత మెట్లు ఎక్కుతంటే గుండె చప్పుడు మరీ ఎక్కువయింది. వచ్చేసాడు. రాగానే నవ్వుతూ “నువ్ హోటల్‌లో ఉద్యోగం చెయ్యడం ఇంత అవసరమా?” అన్నాడు భానుప్రకాష్.

“ఔన్ సార్. .. మా తమ్ముడు చెల్లెలు ఉన్నారు కదా. శ్రీరామ్‌గారికి వాళ్ళ భారం పూర్తిగా మోపడం దేనికి... వేడినీళ్ళకు చన్నీళ్ళు” అంది సీత.

“మన కంపెనీలోనే ఉద్యోగం చెయ్యి. రెట్టింపు జీతం” అన్నాడు భానుప్రకాష్ ఆమె కళ్ళలోకి చూస్తూ.

“నేను చదివింది హోటల్ మేనేజ్‌మెంట్ కదా సార్.... ప్రొఫెషన్‌ను వదలి పెట్టడం ఎందుకంటూ” ఆగిపోయింది సీత.

“సరే... ఆలోచించు.... నేను రేపు యుఎస్ వెళుతున్నాను. శ్రీరామ్‌కు ఏమైనా చెప్పాలా?” అన్నాడు భానుప్రకాష్.

“తొందరగా వచ్చెయ్యమని చెప్పండి సార్” అంది సీత.

“తొందరగానా.. ప్రాజెక్ట్ పూర్తి కావద్దూ... నేను పదిరోజుల్లో తిరిగొచ్చేస్తా...” అన్నాడు క్రీగంట చూస్తూ ఆ మాటలతో ఆమెలో మరింత బాధ, దాన్ని అణుచుకుంటూ “కాఫీ తెస్తాను సార్...” అంటూ కిచెన్‌లోకి వెళ్ళింది.

పాలు, స్టవ్ మీద వుంచి ఫిల్టర్ కాఫీ డికాక్షన్ తీస్తుంటే సెల్ మోగింది. ఏదో మెసేజ్...

“శిల్పంలా తీర్చిదిద్దినట్టున్న కనుబొమ్మల క్రింద చేపపిల్ల లాంటి పెద్ద కళ్ళు. సంపెంగలాంటి ముక్కు, బయట కురిసిన వెన్నెల ఈ ఇంట్లోకి వచ్చింది. పై లోకం నుంచి నాకోసం వచ్చావా దేవకన్యా!?”

మెసేజ్ క్రింద నెంబరు చూసి ఒక్కసారి వణికిపోయింది. వణుకుతున్న చేతులతో కాఫీ, కప్పులోకి వంపింది. చాలా వేగంగా ఆ కప్పు తీసుకువెళ్ళి టీపాయ్‌మీద ఉంచి వెన్కొచ్చేసింది. పావుగంట వరకూ అక్కడనుంచి కదలలేదు. ‘సీతా... సీతా...’ అంటూ పిలుపు. అయినా అలాగే వుండి పోయింది. మెట్లు దిగుతున్న చప్పుడు. కారు కదిలిన తరవాత డ్రాయింగ్ రూములోకి వచ్చింది సీత. ఇపుడు ఆమెకు పూర్తిగా అర్థమైపోయింది. భానుప్రకాష్ అంతరంగం అవగతమైపోయింది.

నిస్సత్తువగా సోపాలో వాలిపోయింది. వంట్లో అలజడి ఎవరో నరనరాలను ఒక్కసారి ఒడిసిపట్టినిపించింది. మనసును మరోవైపు మళ్ళించేందుకు టీవీ ఆన్ చేసింది. వరుసగా ఛానెల్ తిప్పుతోంది.

ఏ ఛానెల్స్ చూసినా సీరియల్స్ విసుగొచ్చి టీవీ ఆఫ్ చెయ్యబోతుంటే ఏదో ఛానల్‌లో ప్రజాస్పందన కార్యక్రమం. విషయం, ‘నేడు స్త్రీలపై జరుగు

తున్న అత్యాచారాలకు, లైంగిక వేధింపులకు, ప్రేమ పేరుతో సాగుతున్న దాడులకు కారణం ఏమిటి?' యాంకరింగ్ చేస్తున్న అమ్మాయి ఆవేశంగా మాట్లాడుతోంది.

"నేటి మార్కెట్ విష సంస్కృతిలో స్త్రీ ఒక వినియోగదారుల ముడి సరుకుగా మారిపోయింది. ఏ ప్రాయోజిత ప్రకటనైనా స్త్రీ అంగాంగాలను స్పృశించేదే! అలా ఒక మార్కెట్ మోడల్‌ను అనుసరిస్తూ తమను తామే కోల్పోతున్న అతివలు. ఆ క్లిప్పింగ్ చూడండి" అంది యాంకర్.

కెమెరా ఒక అమ్మాయి వైపు ఫోకస్ అయ్యింది. స్లీవ్‌లెస్ జాకెట్టు. టైట్‌ఫిట్ డ్రస్సు. ముఖాన దట్టంగా మేకప్. పెదాలకు లిప్‌స్టిక్. ఆమెను అనుసరిస్తూ అనేకమంది అబ్బాయిలు. ఈ ప్రక్కనే ఇంకో అమ్మాయి. చుడీదార్ పైజామా, చున్నీ భుజాలనిండా కప్పుకుని వెళుతోంది. ఆమె ప్రక్కన ఏ అబ్బాయీ లేడు.

వెంటనే యాంకర్ మాట్లాడడం మొదలుపెట్టింది.

"చూశారా.... ఇది లైవ్ టెలికాస్ట్. ఒకమ్మాయి ఎక్స్‌పోజ్ చెయ్యడంలో ఆమెను ఎలా వెంబడిస్తున్నారో. అలాగని... ఆడవాళ్ళమీద లైంగిక దాడులు జరుగడానికి కొంతవరకూ ఇది కారణం అని గట్టిగా చెప్పేందుకు నేను వెనుకాడటం లేదు."

సీత వెంటనే ఆ ఛానెల్ మూసేసింది. ఆమెలో అలజడి ఉధృతం అయింది. ఎదురుగా డ్రస్సింగ్ టేబుల్ అద్దంలో తనను చూసుకుంది. టైట్‌ఫిట్ చుడీదార్ పైజామా చెవులకు పెద్ద రింగులు ముఖానికి కొద్దిగా మేకప్... తను మేకప్ కావడం తన వృత్తి ధర్మం. అలాగే తన వేషధారణ హోటల్ వాళ్ళిచ్చిన తన డ్రస్ కోడ్. చిన్నప్పుడు తనని అందరూ ఏడిపించేవారు. చీదరించుకునేవారు. ఆ దశను దాటాలని చేసిన ప్రయత్నంలో తన హోటల్ ఉద్యోగంతో సహజంగా అందమైన తను ఆకర్షణీయంగా మారింది. అందుకే భానుప్రకాష్ తన వెంట పడుతున్నాడా?

ఆమె ఆలోచనల సుడిలో చిక్కుకు పోయింది. తనను భానుప్రకాష్ వేధిస్తున్నాడని చెపితే, శ్రీరామ్ కుమిలి పోతాడు. బాధపడతాడు. తను దూరంగా ఉన్నాడు కనుక మరింత బెంగ పడతాడు.... అంతలో ఫోన్ మోగింది. పిన్నినుంచి.

"ఏం తల్లీ ఒక్కదానివే వున్నావ్ వచ్చెయ్యవచ్చు కదా... బాబాయ్ క్యాంపు వెళ్ళారు.... వారం రోజులు దాకా రారు..."

అలాగే పిన్నీ వచ్చేస్తున్నాను. అంటూ సీత గబగబా బట్టలు బ్యాగులో కుక్కుకుంది. డ్రస్సింగ్ టేబుల్‌లోని మేకప్ కిట్ అలాగే ఉంచేసింది. ఆటో ఎక్కింది పావుగంటలో బాబాయ్ గారింటికి చేరుకుంది.

పిన్ని, సీతను చూసి.... "ఏమిటి అలా అయిపోయావ్... జీరోసైజు అనుకుంటూ తిండి మానేస్తున్నావా, అలా మానేస్తే ఏదో జబ్బు వస్తుందట... ఏంటది?" అంది.

"ఎనరాక్సియా నెర్వోజా... ఆ జబ్బు పేరు పిన్నీ... నీ ఇష్టం వచ్చింది వండిపెట్టు హాయిగా తినేస్తాను" అంది నవ్వుతూ సీత,

సీత భోజనం టైంటేబుల్ మారిపోయింది. మార్నింగ్ టిఫిన్... రెండు పూటలా భోజనం. హాయిగా నిద్రపోవడం. నో మేకప్, నొ బ్యూటీ పార్లర్, డ్యూటీకి మాత్రం యధాప్రకారం హాజరయ్యేది.

పదిహేను రోజుల తర్వాత ఒక ఆదివారంపూట. సుష్టుగా భోజనం చేసి హాయిగా నిద్రపోతోంది. పిన్ని ఎవరింటికో వెళ్ళింది. తలుపు కొట్టిన చప్పుడు. కళ్ళు నులుముకుంటూ తలుపు తీసింది. ఎదురుగా రావణాసురుడు. ఒక తలే ఉంది. విదేశీ అత్తరు పరిమళం. "వీడు ఇక్కడికీ తగలడినట్టున్నాడు... అమెరికానుంచి ఎప్పుడొచ్చాడో." అనుకుంటూ "నమస్తే సార్... శ్రీరామ్ ఎలా వున్నారు." అంది.

సీతను చూసి షాక్ తిన్నట్టు అయిపోయాడు. ‘‘మైగాడ్ ఏంటీ అలా అయిపోయావ్, భర్త దూరంగా ఉంటే చిక్కిపోవాలి గానీ...’’ అన్నాడు ముఖం చిట్లించి.

చిన్నగా నవ్వుతూ.... ‘‘పిన్ని బాగా వండి పెడుతోంది సార్...’’ అంది.

‘‘పిన్నిగారింట్లోనే సెటిల్ అయిపోయేటట్టున్నావ్.... అక్కడకు రావన్న మాట....’’ అన్నాడు.

‘‘ఔను సార్ శ్రీరామ్ అదే అన్నాడు అక్కడ ఒక్కదానివే ఎందుకని...’’ అంది.

‘‘సరే.. శ్రీరామ్ నీకోసం ఈ గిఫ్ట్ పంపాడు’’ అంటూ ఆమెకందించాడు. భర్త పంపిన ప్యాకెట్టు విప్పింది. చక్కగా ఎంబ్రాయిడరీ చేసిన చుడీదార్ పైజామా. మెడమీద వేసుకునే దుపట్టా. అలాంటిది కావాలని ఒకసారి శ్రీరామ్‌ని అడిగింది. తనకోసం ఆ డ్రస్ ఇప్పుడు పంపాడు. తన అందాన్ని మరింత ద్విగుణీకృతం చేసే ఆ డ్రస్సు తనువేసుకోవాలా! సీతకు ఏడు పొచ్చింది. దుఃఖాన్ని మనసులోనే అణచుకుంది.

ఇంతలో భానుప్రకాష్ ‘‘మన కంపెనీ షేరు ధర పెరిగిన సందర్భంగా రాత్రికి ఆఫీసులోనే పార్టీ... అన్నాడు.’’ ‘‘అలాగే సార్’’ అంది.

గబగబా మెట్లు దిగాడు. ఇంతలో సెల్ మోగింది. మెసేజ్ వచ్చింది. ‘‘మెరిసే మెరిసే ఓ తార... అవుతావా నా జీవన సితార.’’ ఈసారి ఆ వర్తమానానికి సీత భయపడలేదు. తను రావణాసురుడిని ఎదర్కోగలదు అనుకుంది.

ఈ సీతని రక్షించడానికి శ్రీరాముడు లేడు. ఏ లక్ష్మణుడు రాడు. తనను తాను రక్షించుకోవాలి ఇప్పుడేం చేయాలి? అనుకుంటూ ఆలోచనల్లో పడింది. దుఃఖం వచ్చినప్పుడు దిగులు వేసినప్పుడు ఏదో ఒకపని చెయ్యి

అంటూ భర్త చెప్పిన మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి. ఆరోజు వచ్చిన దినపత్రిక తిరగేసింది అన్యమనస్కంగా "స్త్రీల వేషధారణ వారికి శాపమా!" అనే అక్షరాల దగ్గర ఆమె కళ్ళు ఆగిపోయాయి. గబగబా ఆ వ్యాసం చదవడం మొదలెట్టింది.

అమ్మాయిల వస్త్ర ధారణవల్లే లైంగిక దాడులు జరుగుతున్నాయన్నది సరికాదు. పాపం కొండ ప్రాంతంలోని గిరిజన స్త్రీ, ఇంకా పసిపిల్లలు, వృద్ధ మహిళలపై జరుగుతున్న లైంగిక హింస మాటేమిటి? వారేం వస్త్రాలు ధరిస్తున్నారని? తరతరాలుగా పురుషుడి పశుబలం ముందు స్త్రీ ఓడిపోతూంది. రావణాసురుడు కీచకుల పురాణకాలం నాటి నుంచి నేటి పరమాణుయుగం వరకూ స్త్రీలపై దాడులకు అంతంలేదు. బురఖా ధరించినా, సాంప్రదాయంగా చీర కట్టుకున్నా, జీన్స్ చేసుకున్నా ఎలా వున్నా దాడులు ఆగడం లేదు. అత్యాచారం, లైంగిక హింస అనేవి స్త్రీల వస్త్రధారణకు సంబంధించినది కాదు. అది మగాడి క్రూరత్వానికి దర్పణం. అందుచేత వీటిని ఎదిరించడానికి ముందుకు స్త్రీలే సిద్ధం కావాలి. శారీరకంగా, మానసికంగా స్త్రీ శక్తిమంతురాలు కావాలి.

సీతకు ఆ వ్యాసం చూడగానే ఒక్కసారి ఆగిన ఊపిరి తిరిగి వచ్చి నట్టయ్యింది. "ఔను ఈ వ్యాసం రాసినవారు చెప్పింది నిజమే. నిరంతరం ఆడవాళ్ళు ఎందుకు భయపడాలి? ఎవరికో భయపడి తన ఆనందాన్ని ఎందుకు చంపుకోవాలి? అందరూ తనను గొంగళిపురుగు అని ఏడిపిస్తూ వుంటే ఎంతటి మానసిక క్షోభ అనుభవించింది. అందమే ఆనందం. ఆనందమె జీవిత మకరందం అన్న కవి మాటల్లో పరమార్థం లేదా! తను భానుప్రకాష్‌కు భయపడి తిరిగి గొంగళిపురుగు దశలోకి పరకాయ ప్రవేశం చేయాలనుకుంది. తనకిష్టం లేని పని చేయడానికి పూనుకుంది. తను గొంగళి పురుగులా తయారవనక్కర లేదు. తను సీతాకోకచిలుకలా వుంటూనే తనలోని గొంగళిపురుగుని బయటకు తీసుకువస్తాను గొంగళిపురుగంటే భయపడే భానుప్రకాష్‌ను భయపెడతాను. అనుకుంది.

అలా అనుకుంటూ సీత గబగబా తయారయ్యింది. హాయిగా తలారా స్నానం చేసింది. భర్త పంపిన డ్రస్సు వేసుకుంది. ఇంటి తాళం వేసి పక్కింట్లో ఇచ్చింది. ఆటో ఎక్కి పావుగంటలో ఆఫీసుకు చేరుకుంది. రిసెప్షన్‌లో ఎవరితోనో మాట్లాడు తున్న భానుప్రకాష్ ఒక్కసారిగా వెనక్కి తిరిగి మార్వలెస్ అంటూ తన చేయి అందించాడు. ఎప్పుడూ చేతులు జోడించే సీత అతని చేయి అందుకుంది. అతను ఆశ్చర్యపోతూ ఆమె వంకే చూస్తున్నాడు. అతని చేతిని ఆమె బలంగా పట్టుకుంది. చాలా బలంగా-

చిన్నప్పట్నుంచీ కాయకష్టం చేసుకుంటూ పెరిగిన సీత, అలా దృఢంగా ఎదిగిన సీత సుకుమారంగా జమిందారుల ఇంట్లో పెరిగిన భానుప్రకాష్ చేతిని గట్టిగా నొక్కింది. ఒక అబల సబలగా మారి చేసి ఆ ధిక్కార చర్యతో అతని తల్లి గుర్తుకొచ్చింది కాబోలు 'అమ్మా!' అంటూ అరిచి తన చేయి చూసుకున్నాడు. అతడు వేసిన కేక ఆ ప్రదేశమంతా ప్రతిధ్వనించింది. ఒక్కసారి సీత వంక భయంగా చూశాడు. బెదిరిపోతూ చూశాడు. వెనక్కి రెండడగులు వేసి అక్కడనుంచి వేగంగా కదిలాడు.

దూరంగా తనని చూసి, చూడనట్లు నటిస్తున్న భానుప్రకాష్ ఎవరికీ పరిచయం చెయ్యడం లేదు.

హాయిగా తృప్తిగా.... సంతోషంగా ధైర్యంగా ముందుకు నడుస్తోంది సీతామహాలక్ష్మి ఎలియాస్ గొంగలిపురుగు.

(వంగూరి పౌండేషన్ వారి ప్రశంశా పత్రం) 2012 నాటా సంచికలో ప్రచురణ